

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 8 січня 1981 року

№ 4 (2886)

Ціна
2 коп.

Партія—
розум,
честь
і совість
нашої епохи

В. Г. Гетьманенко

Завтра в Кіровограді розпочинає свою роботу
XX конференція Кіровоградської обласної партійної організації

ПАЛКИЙ ПРИВІТ ДЕЛЕГАТАМ!

Комуністи 80-х

ПРИКЛАД

НОВИЙ РІК — ДАВНІ ТРАДИЦІЇ

Партійний стаж Віри Дмитрівни — понад двадцять років. Як комуністка, як наставниця молоді вона керується в житті, у праці правилом — бути прикладом для підростаючого покоління. І ніколи цього правила не зраджує. Це може підтвердити кожен, кому доводилося працювати поруч В. Д. Паньковської. Взяти хоча б виробничі справи: для досвідченої швачки стало нормою щоденні завдання виконувати на 140—160 процентів. Про завершення минулої п'ятирічки Віра Дмитрівна репортує-

ла в дні святкування 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. План першого року одинадцяти п'ятирічки вона зобов'язалась виконати до Жовтневих свят.

З неї беруть приклад. Комсомолка Світлана Дзюренко, приміром, своєю ділою всіма суміжними операціями в цеху № 5. Цим вона завдячує на-самперед своїй наставниці В. Д. Паньковській.

Н. ЯНЧЕНКО,
член комітету комсомолу Кіровоградської області швейного виробничого об'єднання.

ВETERAN

ПЛЮС ЧОТИРИ НАТХНЕНИХ РОКИ

Чотири роки тому бригадирів тректорної бригади колгоспу імені Чкалова Павлу Пилиповичу Афанасьєву урочисто вручили пенсійну книжку. Та не міг і дня есидіти без роботи знатний механізатор. Заслуженим відпочинком він вважає для себе працю на благо народу.

Понад тридцять років віддав Павло Пилипович улюбленій механізаторській справі. Труд колгоспника високо оцінив уряд, присвоївши йому звання Героя Соціалістичної Праці. Його люблять і поважають односельці. Чимало сьогоднішніх механізаторів починали свої перші кроки в трудовому житті «під крилом» у П. П. Афанасьєва. Відомі нині в районі трактористи Г. М.

Кушніров, В. І. Височин уже й самі наставники молоді, члени партії, сродноносці. Любов до землі, до хліборобської праці прищеплював їм Павло Пилипович. Як своєрідну естафету приймають нині молоді механізатори справу П. П. Афанасьєва — ветерана, комуніста, справжньої людини.

Ветеран праці часто навідується до молодих, бере участь у комсомольських зборах, виступає перед юнаками і дівчатами з лекціями. Кожен молодий хлібороб району, виборюючи приз імені Героя Соціалістичної Праці П. П. Афанасьєва, мріє стати таким, як Павло Пилипович.

В. БОСЬКО,
Новоміргородський район.

НАСТАВНИК

З БАТЬКІВСЬКОЮ ТУРБОТОЮ

У проєкті ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії зазначається, що протягом десятиріччя послідовно проводилась аграрна політика партії, що зміцнилася матеріально-технічна база господарств, що сільському господарству поставлено 1,5 млн. тракторів, понад 1,3 млн. вантажних автомашин та близько 540 тисяч зернових комбайнів.

Повишилась нова технікою і тракторна бригада

колгоспу «Іскра» Кіровоградського району. Саме складністю техніки приваблює багатьох юнаків. Молоді оточені піклуванням досвідчених механізаторів. Зокрема, у братів Ардешиних наставником бригадир тракторної бригади комуніст В. М. Підконайло. Сам добре знає справу, не один десяток літ вирощує хліб і з батьківською турботою вчить молодих.

В. ЦВЕТАСЬ.

Сонце в холодній воді

В партійній групі Поліни Бігун десять комуністів. І це ядро колективу також схоже на сонце, яке не дає прохолоннути запалу молодих робітників. Тих червонозорівців, котрі переймають сьогодні естафету від надровнів М. Лисана, В. Єфремова, О. Томашевського та інших.

Марис В. Гончаренко про делегата XX обласної партійної конференції П. Бігун див. на 2-й стор.

Для щастя новоселів

Робити подарунки завжди приємно. Одержувати ще приємніше. Тим більше, якщо це світлі, сонячні квартири. У будівельників у цьому плані є вже конкретні наміти. Колектив тресту «Кіровоградськбуд» дав слово до початку роботи XXVI з'їзду КПРС здати 5800 квадратних метрів житлової площі. Це — 108 квартир.

Кореспонденцію секретаря парторганізації тресту «Кіровоградмисльбуд» Л. Мармалюка див. на 2-й стор.

Головна передумова

Хлібороб завжди мріяв про те, щоб поле родило щедро. Нині ми можемо цього домогтися, якщо бачимо, домагаємося... Але родючість ґрунтів залежить не тільки від того, скільки поживи вони одержать. Важливо і те, щоб на полях працювали справні машини.

Інтерв'ю делегата XX обласної партійної конференції С. Гетьманенка див. на 2-й стор.

Анатолій БАБИЧ, молодий комуніст — бригадир відомого своїми трудовими здобутками комсомольсько-молодіжного колективу мултрів БУ-2 тресту «Кіровоградськбуд». Він — делегат XX обласної партійної конференції. Фото Е. ГРИБА.

РЯДОК У РАПОРТ

Перевищення—норма

Жоден день ударної передз'їздної вахти не минує для ремонтника Лозуватської спеціалістичної молодого комуніста Василя Лавріненка без перевищення змінної норми.

160 процентів річного завдання становить його доробок за останній рік десятиріччя.

У комсомольсько-молодіжному колективі ремонтників майстерні, де секретарем комсомольської організації токар Олександр Гриньков, таких завзятих і емілних, як Василь, чимало.

Нині, в перші дні одинадцятиріччя, колектив прагне працювати так само продуктивно, високоякісно. План першого кварталу він вирішив виконати до дня відкриття партійного з'їзду, тобто на п'ять тижнів раніше строку.

Л. ПАВЛЕНКО.

Компаніїський район.

Що можуть дівчата

Ще в дев'ятій п'ятирічці почалась слава трудова біографія комсомольсько-молодіжного колективу апаратників цеху № 3 Світловодського заводу чистих металів.

Свого часу колектив добився права носити ім'я XXV з'їзду партії і XVIII з'їзду ВЛКСМ, а нині у змаганні за право називатися іменем наступного XXVI з'їзду КПРС іде напереду. На його трудовому календарі — лютий 1982 року.

Цікаво, що майже всі, хто працює в цьому комсомольсько-молодіжному колективі, — дівчата. І всі — справжні майстри своєї справи. Зобов'язавшись завдання першого кварталу 1981 року впорати до 23 лютого, апаратники з перших днів випереджають навіть цей свій ударний графік.

П. СОКУРЕНКО.

Напрямок—тільки успіх

Завдання запровадження передових методів роботи, механізації основних процесів можна доярня комсомольсько-молодіжної групи молочнотоварної ферми № 6 колгоспу «Маяк» доглядати 26 морів.

По 3415 кілограмів молока від кожної корови надійшло дівчата минулого року. А переможниця районного змагання молодих доярок — працівниця цього колективу комсомолка Віра Шелюкіна вперше пододала чотиритисячний рубіж по надоях.

Із завданнями минулої п'ятирічки колектив справився ще в лютому минулого року. У нинішньому дівчата зобов'язалися здавати державі тільки першосортну продукцію, а квартальний план валового надоя виконати до дня відкриття партійного форуму.

О. ВІТЧИНІН

Знам'янський район.

Березень господарював у селі Травне-цкому Компаніївського району. На честь ранньої весни він салютував зеленими вибухами набувувалих брустверів і виділював на вулицях срібними ручаями.

Смагляве, усміхнене дівча абігло до кімнати, лишивши за собою монрі сліди від промоніх черевинів.

— Господи, — сплеснула руками Раїса Кирилівна, — де це ти так забрюхалась?

— Мамцю, я ловила сонечко. А воно не ловиться...

— Не сонечко?

— У струмочку, за хатою.

— І це ти баблялася в холодній воді?

Ану покажи руки! Лишенько, та ти їх зовсім замерзла! І що ти вигадуєш, Поліночко?

1.

Десятий рік у механоскладальному цеху № 3 кировоградського заводу «Червона зірка» щодня на механічній дільниці п'ятого поверху лунає легка й енергійна іронія члена заводського парткому, токаря Поліни Бігун. Молодий партгрупорг дільниці приязно усміхається групкомсоргові Галині Ступан, молодому комуністові верстатникові Віктору Мішусті, старшому майстрові Г. М. Іваченку, своїм змішникам. І від цієї широкі усмішки, вишневого блиску широкі відкритих очей, звичайного привітання в усіх якось відразу на обличчях теж з'являються приємні усмішки, від яких ніби світлішає на механічній дільниці.

До речі, Поліна твердо вірить, що навіть у холодній воді найпохмуріші і замкнутої натури можна відшукати хоч крихту сонця людської доброти. Потрібно тільки не сумніватися у цьому. Власно, так сталося із Анатолієм К.

Коли цей похмурий і неговіркий юнак прийшов у цех, від нього мимоволі почали всі сторонитися. Анатолій на це зреагував по-своєму. В його табелі з'явилися прогули. Хлопець відверто почав грубіянити, порушувати трудову дисципліну. І тут на допомогу прийшла Поліна Бігун.

Ні, вона не читала йому моралі, не набридала зауваженнями, не робила поспішних висновків. Поліна Бігун непомітно зуміла оточити юнака увагою товаришів по роботі.

І вже через деякий час виявилось, що і в цій «холодній воді» зблиснув сонячний промінь зацікавленості, вдячності

своєму колективі. Анатолій К. став справжнім, сучасним робітником. В армію його проводжали з наказом: «Після служби позертайся знову до нас. Чокасемо...»

У партійній групі Поліни Бігун десять комуністів. І це ядро колективу теж схоже на сонце, яке не дає охолонути запалу молодих робітників. Тих червонозорівців, що переймають сьогодні естафету від кадровиків М. Лисака, В. Єфремова, О. Томашевського та інших.

Нині напередодні XXVI з'їзду КПРС, у дні, коли йде всенародне обговорення проекту ЦК КПРС до XXVI з'їзду

СОНЦЕ В ХОЛОДНІЙ ВОДІ

2.

партії «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року», у молодого партгрупорга з механічної дільниці МСЦ № 3 особливо відповідала й напружена пора. Крім щотижневих політінформацій та бесід, вона щодня проводить з комуністами партгрупки своєрідні п'ятихвилинки, на яких розв'язують нагальні проблеми їхнього виробництва, атілення в життя дороговказів рідної партії.

Пам'ятний для неї й березень 1976 року. Він плескав у крила білосніжних голубів і напивав над Кіровоградом високій блакитний намет глибого неба.

Поліна, святого одягнена, поспішала до одноповерхового приміщення заводського партійного комітету. Обабіч асфальтової дороги в'юнлись веселі струмки. І в них відбивалося тепле весняне сонце.

— Ти тільки не хвилюйся, — попередив її секретар завкому комсомолу Сергій Вишницький, — усе буде гаразд.

А вона ніяк не могла заспокоїтися. І коли дивилася на стіл, накритий червоним обрусом, на портрет Ілліча, то ловила себе на думці, що все ніяк не може зосередитися. І коли почула голос секретаря парткому: «Від душі вітаю з гризнятєм до лав ленінської Комуністичної партії», — тільки й видихнула тихо: «Дякую...»

* * *

І коли вона тільки все встигала. Та й сім'ю треба обходити. Вчора чоловік, водій авто дальніх трас Валерій, сказав:

— Знову їду у відрадженья.

— Надого? — Ні. На тиждень.

Добре, що вдома є «помічники», чотирьохкласники Ірочка, яка рідко бачить і батька і матір удома.

Але таке вже вдача у неї, Поліни Бігун: повністю віддаватися громадській роботі та улюбленій справі. А свою професію вона любить по-справжньому.

3.

Десять років за токарним верстатом. Десять років день у день робити одне і те ж. Хіба це не набридає?

Мабуть, таке запитання прозвучало б дивно, якби його задали, приміром, художникові. Роками він має справу з однією і тією ж фарбою, підрамниками, мольбертом тощо. Але це — його життя.

— Не уявляю себе без токарної справи, — признається Поліна Бігун, — без свого колективу, «Червоної зірки».

Точить вона втулки до сівалки СЗ-3,6. Щодня 250—300 втулок проходять через її руки. Прэцёе токар-комуніст з випередженням виробничого графіка, свого колективу, «Червоної зірки».

Пізно ввечері вона приходить додому. На порозі її зустрічає Ірочка. Поліна втомленою ходою проходить у кімнату і мимоволі нудас погляд у фіолетове вино. На його тлі рожевими променями розплескується буличний ліхтар. Навесні сонце в холодній воді, — усміхається в душі П. Бігун і тут нараз запитусь:

— Діно, а ким ти станеш, коли виростеш?

— Токарем. Як і ти...

В. ГОНЧАРЕНКО.

На знімку (зліва направо): верстатники Михайло ТУРЧАК, Поліна Бігун і Галина СТУПАН.

Фото В. ГРИБА.

Комуністи 80-х

А. МАРМАЛЮК,
секретар партійної
організації тресту
«Кіровоградмисльбуд»

ДЛЯ ЩАСТЯ НОВОСЕЛІВ

Невпізнанно змінився наш Кіровоград за роки десятиріччя. Помітно змінюється обличчя міста, піднялися вгору сучасні будинки. Причому усвідомлювати, що ці зміни — результат праці робітників, інженерно-технічних працівників тресту «Кіровоградмисльбуд».

Щороку тисячі кіровоградців були щасливими новоселами. Якщо в 1976-му вони одержали 57,3 тисячі квадратних метрів житлової площі, то в 1980-му — вже 81,1 тисячі квадратних метрів.

Це не пришло само собою, а за останнє десятиріччя в тресті впроваджено прогресивні форми роботи, що дозволило підвищити продуктивність праці, знизити втрати робочого часу, зекономити будівельні матеріали. Нині із 48 бригад 23 працюють за методом бригадного підраду. Колектив «Кіровоградмисльбуду» став ініціатором опрацювання поточного методу будівництва житла.

Звичайно ж, усе залежить від людей. Один із кращих колективів — комбінаційна бригада, очолювана делегатом XX обласної партійної конференції М. Я. Дудником. За роки минулої п'ятирічки вона впорала будівельно-монтажних робіт на суму близько 3 мільйонів кар-

бованців. А п'ятирічне завдання виконала до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Більше третини працюючих у тресті — молоді, котра прагне зрізнатися у професійній майстерності зі старшими товаришами. «Продуктивність праці наставника — випускника МПТУ» — цей девіз став законом життя комсомольсько-молодіжної екіпажу чоткатурів С. М. Нескорожної. Кілька років тому Євгенія Миколаївна відважилася на те, на що не кожний бригадир відважиться, — укомплектувала свій колектив випускниками

діжних бригади, і їх стане шість.

Починаючи нову п'ятирічку, ми, звичайно, усвідомлюємо, що належить багато попрацювати над усуненням тих недоліків, які мали місце в п'ятиріччя минулої. Зокрема, не стоїть забувати про ритмічність роботи будівельних лапак. Треба прискорити освоєння потужностей заводу великопанельного домобудування, партійна і комсомольська організації якого входять до складу партійної і комсомольської організації тресту. Гостро стоїть питання комплексного постачання на об'єк-

ти будівельних матеріалів. Час більше практикувати введення будинків нової, 135-ї серії, з поліпшенням планування квартир. У проекті ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії говориться про необхідність ширше впроваджувати передові форми роботи. Вже нинішнього року планується довести кількість бригад, які працюватимуть за методом Злобіна, до 30. Це недостатньо механізовано в тресті роботу малярів. Нині діє бригада по створенню малярних станцій під керівництвом О. М. Цибенка. Сподіваємося, ці станції дадуть можливість значно економити робочий час будівельників.

Робити подарунки завжди приємно. Одержувати це приємніше. Тим більше, якщо це світлі, сонячні квартири. У будівельників у цьому плані є вже конкретні намітки. Колектив тресту «Кіровоградмисльбуд» дав слово до початку роботи XXVI з'їзду КПРС здати 5800 квадратних метрів житлової площі. Це — 108 квартир.

В одинадцятій п'ятиріччя бригадна форма праці буде основою. Тому партком і комітет комсомолу тресту надають великого значення створенню комсомольсько-молодіжних колективів, організації ефективного соціалістичного змагання. Нинішнього року створимо ще дві комсомольсько-моло-

ГОЛОВНА ПЕРЕДУМОВА

Стартував перший рік нової п'ятирічки. Трудові колективи підбивають підсумки досягнутого за минулі п'ять років, роблять намітки на майбутнє. Проект Основних напрямів розвитку нашої країни став для радянських людей дороговказом, надійним помічником у виборі ефективних шляхів розвитку заводів, фабрик, колгоспів, радгоспів, закладів і установ. Про те, як комсомольсько-молодіжний колектив транторної бригади колгоспу імені Жданова Кіровоградського району долав труднощі, пов'язані з прихилами погоди, які його планували на майбутнє, розповідає нашому кореспонденту керівник бригади, делегат XX обласної партійної конференції, делегат XXIII з'їзду комсомолу України Сергій Гетьманенко.

ЗАПИТАННЯ. Сергію, мабуть, спочатку про те, що вдалося зробити комсомольцям та молоді вашої бригади в останньому році минулої п'ятирічки.

Відповідь. Яка торік була погода, відомо. Затяжна весна не дала можливості хліборобам узяти від землі те, що хотілося. І все ж комсомольсько-молодіжний колектив зумів виростити в середньому по 27,3 центнера пшениці, по 26 — ячменю, по 227 центнерів цукрових буряків на гектарі.

ЗАПИТАННЯ. Що було передумовою цієї перемоги?

Відповідь. Перш за все — люди, наші чудові юнаки і дівчата. Це — спусаремонтник молодий комуніст Олександр Петренко, який разом зі своїми товаришами подбав про те, щоб техніка не підводила в полі. Це — групокомсорг Борис Дірка, що і в сонячну погоду, і в негоду показував приклади мужності, самовідданості праці. Та найтепліше слово хочеться сказати про наших милых подруг Ліду Крамаренко, Пашу Дірку, Любу Гетьманець. Дівчата закінчили курси механізаторів, набули спеціальності трактористки і разом з чоловіками працювали в комсомольсько-молодіжних збирально-транспортних екіпажах.

ЗАПИТАННЯ. У проєкті Основних напрямів розвитку нашої країни говориться про підвищення родючості ґрунтів як про одне з найголовніших завдань хліборобів. Що робиться в цьому відношенні?

Відповідь. Хлібороб завжди мріяв про те, щоб поле родило щедро. Тепер ми можемо цього добитися і, як бачите, добиємося. Минулого року, наприклад, внесли під передпосівну культивуацію по 6 центнерів аміачної води на гектар ріллі. Під час обробітку посівів міжряддя просапних одержали ще по 1,5—2 центнери цієї поживи. Не цураємось ми й органічних добрив і туків. Але родючість ґрунтів залежить не тільки від того, скільки добрив вони одержать. Важливо, щоб на полях працювали справні машини. Бригада вирішила відремонтувати техніку достроково. Ми дали слово до дня відкриття XXVI з'їзду КПРС налагодити всі збиральні, посівні й ґрунтообробні машини. В ці дні сумлінно трудяться в ремонтній майстерні молоді механізатори Володимир Косіч, ланковий по вирощуванню цукрових буряків Іван Свєратюк та багато інших.

ЗАПИТАННЯ. Сергію, нова вже йшла про труднощі, викликані прихилами погоди. Що це заважає молодим механізаторам у їхній роботі?

Відповідь. Труднощі, безумовно, є й інші. Але трактористи, комбайнери, ремонтники звикли й уміють знаходити вихід. Скажімо, ми реставруємо пасні частини, яких не вистачає. Велику допомогу в цьому надають колективі молоді раціоналізатори, зокрема Іван Скутельник. Обговорюючи проєкт Основних напрямів до XXVI з'їзду КПРС, ми дійшли висновку про необхідність будівництва площадок з твердим покриттям для зберігання техніки. Такі площадки допоможуть швидше й доброякісно ремонтувати машини, а значить, і краще вести польові роботи.

У землеробстві надзвичайно важливим завданням є всемірне підвищення родючості ґрунтів і врожайності, більше зростання виробництва зерна, кормів та іншої продукції на основі застосування зональних науково обґрунтованих систем ведення господарства.

(З постанови ЦК КПРС про проєкт ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії).

Малагасійці вивчають російську

У столиці Мадагаскару лише кілька місяців працює Будинок малагасійсько-реданської дружби. А зовсім недавно вперше в його стінах зібралось відразу кілька сотень чоловік. Особливо по-жавлено було у фойє біля списків слухачів, зарахованих на курси російської мови.

— Усього на курси зараховано 320 чоловік, — розповідає завідувачий курсами Віктор Занін. — Та бажаючих учинитися виявилось значно більше — близько 500, так що багатьом із них доведеться почекати. Слухачів розбито на групи відповідно до їхніх професій віку, рівня підготовки.

У Будинку малагасійсько-реданської дружби створено для вивчення російської мови всі умови: незабаром почне роботу кінолекторій з показом фільмів російською мовою, відкриється бібліотека, виходитиме стінна газета російською мовою, почнуть роботу гуртки художньої самодіяльності. Проводяться вечори під назвами «Російський чай», «Сьогодні говоримо тільки по-російськи», «Пушкініана».

Одним словом, учитися тут цікаво — така однастайна думка всіх тих, хто побував на цьому вечорі.

В. СКВОРЦОВ,
кор. ТАРС.

Антананаріву.

Боротьба студентів

Незвичайну картину можна було спостерігати у великому автобусному залі університету в місті Граці, адміністративному центрі австрійської землі Штірія: він увесь був заставлений розкладними ліжками. Студенти зайняли зал на цілу добу, щоб висловити свій протест проти натавстрофічного становища студентів у вищих навчальних закладах країни.

Який би бик жалі студентів не висвітлювала місцева преса, вона з тіротою констатує, що власті не виявляють належної турботи про майбутніх інженерів, викладачів, економістів, перекладачів та інших спеціалістів. Особливо невдоволення громадянської викликає становище зі стипендіями. Насамперед, їхні розміри настільки малі, що прожити на них просто неможливо. За останні п'ять років вони скоротилися більш як у два рази. Та й одержує ці мізерні стипендії лише кожний 12-й студент. При цьому, як підкреслювала газета «Фольксштimme», шкідливі з робітничих і селянських сімей, як правило, стипендії не одержують. Недарма учасники незвичайного страйку в університеті Граца висунули однією з основних вимог здійснення реформ в галузі стипендій. Вони зібрали понад три тисячі підписів під зверненням, у якому вимагають від уряду скорочення субсидій великим концернам, зменшення витрат на воєнні цілі і направлення вивільнених коштів на потреби вищої освіти. Ці вимоги студентів знайшли широкую підтримку.

Не краще і з житлом. У країні відчувається хронічна недостача студентських гуртожитків. А там, де вони є, панують справжні сваволя. Недарма то в одному, то в іншому гуртожитку проводяться сидячі страйки протесту.

Голова студентської спілки Фріц Ленх заявив газеті «Арбайтер-цайтунг», що настійно треба поліпшити, паренті, становище студентської молоді. Він закликав прийняти спеціальний закон про житло, який регулював би взаємовідносини між студентами і хазяями гуртожитку. Ф. Ленх вперше виступив за демократизацію навчального процесу, збільшення стипендій, розширення будівництва закладів, культурно-освітніх і спортивних споруд.

Активну боротьбу на захист прав студентської молоді веде спілка студентів-комуністів Австрії. В університетах та інших вищих навчальних закладах Відня, Зальцбурга, Інса, Граца й інших міст представники цієї організації ведуть масові мітинги і збори. На них з особливим силою звучить вимога відстоювати систему вищої освіти, гарантувати соціальні й економічні права студентів, забезпечити право на здобуття вищої освіти вихідцями з робітничих і селянських сімей.

І. МАСЛОВ,
кор. ТАРС.

Відень.

8 січня 1944 року. Зустріч із воїнами-визволителями в Кіровограді.

ЗА КІРОВОГРАД

8 СІЧНЯ 1944 РОКУ ВІЙСЬКА 2-ГО УКРАЇНСЬКОГО ФРОНТУ ВИЗВОЛИЛИ КІРОВОГРАД ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРЕНИКІВ.

За особливу мужність і відвагу при визволенні міста 23-м з'єднанням і частинами було присвоєно найменування Кіровоградських, бойовими орденами і медалями нагороджено тисячі воїнів тридцяти національностей нашої Батьківщини. Високого звання Героя Радянського Союзу удостоїлись росіяни В. І. Анкімов, М. І. Глозов, І. І. Зибін, І. А. Машнов, І. Г. Шабанов, К. Д. Шатило, українці Г. І. Панченко, білорус М. П. Котловець, татари Н. Ш. Шаймарданов, Б. Г. Габдрахманов.

У ці святкові дні існами і дітьми йдуть до обелісків, щоб віддати данину пам'яті полеглим героям. Молоді кіровоградці зустрічаються на вечорах бойової слави, на уроках мужності з воїнами-визволителями. Люди згадують січень 1944-го, день, коли в нашому степовому Кіровограді розкрилось червоне знамено, яке додало їм натхнення і сил, щоб відбудувати своє місто. І тепер воно знову молодіє, йде до нових висот.

1. Братерство, гартоване в боях

Лихоліття війни залишило в нашій пам'яті чимало незабутніх подій. На основі архівних документів мені хочеться розповісти про 409-у стрілецьку дивізію, яка брала участь у визволенні Кіровограда і області від німецько-фашистських загарбників, про те, як воїни дивізії йшли до Перемоги.

... У перші дні війни в дивізії служили в основному воїни вірменської національності. Робітники Леніннакана, Кіровакана, трудівники інших міст і сіл прибули в полки дивізії, щоб захистити свій рідний край, усю Радянську країну.

Під ударами радянських військ ворог відступав. Воїни-визволителі повернули країні Північний Кавказ, Краснодар. На «Голубий гір» яку завойовники збудували від Новоросійська до Темрюка, точилась боротьба за Таманський півострів. Та раптом наказ частинам дивізії — вийти з бою. А вже за кілька днів воїни дивізії вирушили на інший фронт, щоб подати братерську допомогу рідній сестрі своєї республіки — Україні.

У районі зосередження в дивізію влилося поповнення — росіяни, українці, узбеки, казахи та воїни інших національностей. Рік сорок третій приніс дивізії значні успіхи. Чимало міст і сіл було визволено з-під фашистського ярма. Воїни дивізії ченали Інгульць, Інгул, степи Кіровоградщини. Підрозділи дивізії готувалися до нових боїв.

Настала зима. Лютувала хуртовина. Для багатьох наших визволителів снігалися важкі умови. Адже чимало солдатів і командирів уперше були на Україні. Вони прийшли сюди з Вірменії та сусіднього Узбекистану. Але ні морози, ні лютий опір фашистських загарбників неспроможні були підірвати бойовий настрій однополчан. Після нестривалої оборони частини дивізії перайшли в рішучий наступ.

Три дні і три ночі точилися запеклі бої. Ворог кидався за контратаки, намагався будь-що закріпитися на пізденно-західних околицях міста, куди стягав нові сили.

Полки дивізії разом з іншими підрозділами 7-ї гвардійської армії відстояли 8 січня зламали ворожий опір і ввійшли в місто. Вакері Москва передали наказ Верховного Головнокомандуючого про те, що 409-й стрілецькій дивізії присвоєно найменування

Кіровоградської. У підрозділах відбулися короткі мітинги, на яких бійці з великим піднесенням висловлювали свої почуття радості з приводу перемоги.

Дивізійна газета «Боевое знамя» під рубрикою «Ми — кіровоградці» друкувала на своїх сторінках виступи воїнів-читачів. Наприклад, навідик гармати сфрейтор, комсомолец Акопян так висловив спільні почуття батарейців: «Ми, сини Вірменії, пишасмося тим, що наші дивізії присвоєно найменування українського міста. Це для нас велика честь, і ми виправдаємо її в наступних боях...»

Дивізії продовжувала наступ. Її полки билися за Калінівку, Покровське, Федорівку, Добровеличківку... І ось наказ: штурмом оволодіти Новоукраїнською та Помічною.

Загарбники не чекали нічної атаки і, неспроможні чинити тривалий опір нашій штурмовій полку, змушені були поспішно відступити. Вони не встигли зібрати трупи своїх воїнів, евакуувати бойову техніку, награтоване добро. На станції Помічна 409-а стрілецька дивізія захопила кілька залізничних ешелонів, сотні автомашин, продовольчі склади.

За успішні бойові дії при визволенні Новоукраїнки, Помічної та інших населених пунктів Кіровоградщини воїни-кіровоградці заслужили чергову подяку Верховного Головнокомандуючого, а дивізію було нагороджено орденом Богдана Хмельницького.

І знову, вперед, на захід. Пропор з'єднання майорів у містах і селах України і Молдавії. Під цим прапором воїни визволяли Румунію, Угорщину, Чехословаччину. Ще одного почесного найменування удостоїлась дивізія — вона стала Кіровоградсько-Братиславською. Під Златою Прагою закінчила свій героїчний визвольний похід...

2. Гвардійці, вперед!

Особливо в боях за визволення м. Кіровограда і області відзначилися воїни 5-ї гвардійської армії під командуванням О. С. Жадова.

(Закінчення на 4-й стор.)

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

ПОДІЇ • ФАКТИ • КОМЕНТАР

▲ Незвичайну картину можна було спостерігати у великому автобусному залі університету в місті Граці: він увесь був заставлений розкладними ліжками.

▲ Найбільше, на що вони можуть розраховувати, — це «різдвяний голуб», спійманий у парку.

▲ До мільйонів людей у країнах світу, які читають російську мову, добивалась ще одна група з Мадагаскару.

▲ Молодь планети: день за днем.

США: невеселе різдво

Щулячись від холоду, на лаві в «Сентрал-парку» сидить хлопчина у порваній куртці й годує голубів. З сусідньої лави обережно встает хлопець років 20-ти, одягнений також являю не по погоді — у витоптаних кедах, полинялих джинсах і такій же куртці, яка аж ніяк не зігріє його на зимовому вітрі. Крадучись, він підходить до зграйки з рибальським сачком в руках. Помах — і під сіткою дві птиці. Діти радісно переглядаються. Здобич перекочовує до спортивної сумки зі шнурком, де вже є з десяток голубів.

Це — птахолови мимоволі, яких можна побачити в парках Нью-Йорка та Чикаго, Бостона й Філадельфії. Їх заняття — не забава, а спосіб знайти харчі для себе і своєї сім'ї, коли роботи немає, і єдина альтернатива спільному голубові — благодійна юшка «Армії порятунку».

Поліція дивиться на цих птахоловів крізь пальці особливо зараз, в «різдвяний» сезон, коли газети й радіо за традицією закликають згадати про бідних і знедолених. Та й інші роботи вистачає.

Злочинність, як завжди в часи загострення економічних проблем, зростає. У країні зростає підпільна торгівля наркотиками.

Рівень інфляції так само перевищує 10 відсотків, армія безробітних налічує близько 8 мільйонів чоловік, а реальна заробітна плата, за даними профспілок, за останні два роки зменшилась на 10,2 відсотка.

А світла між хмарами, що збираються на економічному горизонті країни, не видно. За однастайним діагнозом фахівців, економіка США, не встигнувши вибратись з чергового спаду, загрузає у трясину нового. Рівень інфляції, попереджують газети, не лише не зменшиться наступного року, але, очевидно, стане ще більшим. Рівень безробіття з нинішніх 7,5 відсотка зростає загальною кількістю робочої сили зростає у найближчі місяці до 8,4 відсотка.

«Американці, — підкреслює економічний оглядач агентства Ассошіейтед Пресс, — підійшли до критичної точки. Величезні маси людей гірко усвідомлюють реальність економіки, яка припинила своє зростання і навіть відходить назад». «Мозаїчний відчай охоплює країну», — констатує керівник служби опитів громадської думки Луїс Харріс. За даними служби, перебувало більше число американців — 58 відсотків дорослого населення — оптимістично настроєні, ніж розчаровані.

«Мені 11 років. У мене два брата і немає батька. Моя мама багато працює, щоб у нас була їжа. Мамі потрібна зимова пальта, щоб вона не мерзла, як минулорічної зими!» — запитує газету «Філадельфія інкуайрер» один з її маленьких читачів.

«Мамочко, чому ти плачеш? — запитує 4-літня Моніка Маріон. У її матері цього року багато причин для сліз, — констатує газета «Чикаго трибюн», — у березні батько Моніки втратив роботу, через кілька днів сім'я була змушена залишити квартиру (не стало грошей на квартплату), її 15-літня сестра Деніз через бідність залишила школу, 8-літній брат Томмі потрапив під машину, а медобслуговування коштує величезних грошей».

Подібними листами та історіями у ці дні рясніють газети Америки. За різдвяною традицією вони закликають жертвувати гроші у фонд допомоги тим, хто найбільше її потребує — тим, хто стає все біднішим.

Може, на героїв цих історій і розщедриться хтось із тих, хто стає все багатішим, щоб потім з «чистою совістю» сісти за різдвяного індику чи гуску. Але на всіх, хто стає все біднішим, пожертвувати, розуміємо, не вистачить. Найбільше, на що вони можуть розраховувати, — це «різдвяний голуб», спійманий у парку.

О. ПОЛЯКОВСЬКИЙ,
кор. ТАРС.

Нью-Йорк.

З ТЕЛЕ-
ТАЙПНОЇ
СТРІЧКИ
ТАРС

Півмільярда!

ПРАГА. Підбито підсумки змагання молодих винахідників і раціоналізаторів Чехословаччини в минулому році. Економічний ефект, одержаний від запровадження їх пропозицій, перевищує півмільярда крон. Країни антагоністично колективні молодих будівельників з міст Чеське-Будейовице і Брно.

Юні вбивці

ВАШІНГТОН. У Сполучених Штатах загрозливими темпами зростає злочинність серед молоді. За даними федерального бюро розслідування, у минулому році чверть усіх зареєстрованих в країні вбивств були вчинені молодими людьми віком до 25 років. 9 проц. вбивств не досягли 18-річного віку.

Заява

МОЛОДИХ

ОСЛО. Гарячкові спроби імперіалізму відновити позиції, втрачені в результаті поразки у політичній і воєнній галузях, становлять серйозну загрозу для людства. Про це говорився в розп'ятому судженні тут заліз Центрального правління комуністичної молоді Норвегії.

США припиняють боротьбу народів за національну незалежність і визволення, випасть тисячі на країні Африки, Азії і Латинської Америки, які мають багаті сировинні ресурси, підкреслюється в документі.

Самотні школи

ЛОНДОН. Прямим результатом політики скорочення державних асигнувань на соціальні програми, здійснюваної урядом консерваторів, стало загострення труднощів у галузі освіти у Великобританії. За даними профспілок у самій тільки Шотландії торік під прикриттям нестачі коштів було закрито десятки шкіл.

Тиждень

ЗНАЙОМСТВ

ДЕЛІ. Сто дітей із 17 індійських штатів з'брались у Делі, щоб провести тиждень у молодіжному таборі Національної єдності, організованому дитячою спілкою Неру Бал Сангх. Ми поспішали зробити все для того, щоб юні представники різних націй і народностей, які населяють Індію, змогли краще узяти одне одного, розуміти, відзначити у розмові з кореспондентом ТАРС генеральний секретар спілки Аджай Синха. Воїни побувають на екскурсіях, зможуть участь у спортивних змаганнях, різноманітних шоу-програмах, концертах.

ЗА КІРОВОГРАД

(Закінчення.
Поч. на 3-й стор.).

У своїх спогадах про ті незабутні героїчні події генерал армії О. С. Жадов розповідав:

«Наступ на Кіровоград передували напружені бої по розширенню плацдарму на правому березі Дніпра. Майже без паузи війська армії першими з плацдарму на правобережжя Дніпра перейшли в рішучий наступ, розгромивши противника і в запеклих боях у важких умовах осіннього бездоріжжя визволили ряд районів і населених пунктів Кіровоградщини, в тому числі міста Олександрію і Знаменку, і підійшли до Кіровограда. Спроби ворога чинив шалений опір. Відбиваючи ожесточені атаки, командування фронтом вирішило підготувати і провести операцію по оволодінню Кіровоградом і розгрому гітлерівських військ.

Наступ було призначено на 5 січня. Перші дні січня 1944 року. Все відносно спокійно. Підготовка до наступу і перегрупування військ проходили приховано. В ніч на 4 січня, коли всі приготувалися, було закінчено, провели розвідку босом, що дало можливість уточнити ворожу систему вогню.

Артилеристи пристріляли вичлені цілі... Багато було зроблено по забезпеченню військ снарядами, паливом та іншими необхідними матеріалами...

У ніч на 5 січня війська зайняли вихідні позиції для наступу. Раною видався туманний, вологий день з похолоданням, температура — 4 градуси. Південно-західний вітер гнав синювату хмару...

До початку артилерійської підготовки на спостережний пункт армії прибув Маршал Радянського Союзу Г. К. Жуков. Він подавав допомогу О. С. Жадову в управлінні військами.

Війська армії ділили добре і заслужили високу оцінку маршала. Артилерійська підготовка почалася 5 січня о 8 год. 5 хв.

О 9 год. 45 хв. за сигналом «Море!» з'єднання 32-го гвардійського стрілецького корпусу разом з танками атакували противника в напрямі Казарні. В той же час 13-а гвардійська і 214-а стрілецькі дивізії 33-го стрілецького корпусу завдали удару в обхід Суботців: 100-а, 97-а, 95-а, 13-а, 214-а стрілецькі дивізії полковника М. І. Огородова, генерала І. І. Анциферова, полковника Г. М. Жукова свеслоділи першою позицією ворога і продовжували розвивати наступ у глибину. Воїни цих дивізій не раз показували доблесть, майстерність і відвагу. Об 11 годині 5 січня в прорив було введено 7-й механізований корпус генерала Ф. Т. Каткова. До кінця дня танкові частини 110-ї гвардійської стрілецької дивізії полковника Огородова зайшли до річки Інгулу в районі Великої Мамайки, проснувшись в глибину до 24 кілометрів. Це означало, що тактичну оборону противника в напрямі головного удару 5-ї гвардійської армії було повністю прорвано.

Створилася загроза тилу фашистів. Наші доблесні війська під керівництвом начальника інженерних військ Подольного сміливо і швидко забезпечували переправу військ через Інгул.

Оскільки в напрямі головного удару фронту — в смугу 7-ї гвардійської армії — війська просунулись незначно, командуючий 2-м

Українським фронтом генерал І. С. Конєв прийняв рішення передати в оперативне підпорядкування 5-ї гвардійської армії 8-й механізований корпус генерала Хасіна.

У наказі з цього приводу було сказано:

«У зв'язку з успішним наступом 5-ї гвардійської армії т. Жадова і 7-го механізованого корпусу т. Каткова, який вийшов на кінець дня до річки Інгулу на фронті Підмогиляна — Велика Мамайка, створилася можливість обходу Кіровограда з північного заходу. Командуючому 5-ю гвардійською танковою армією 3-й механізований корпус генерала Хасіна до 8.00 6.01 зосередити в Казарні і передати в підпорядкування 5-ї гвардійської армії т. Жадова. 7-му і 8-му механізованим корпусам розвивати енергійний наступ в обхід Кіровограда з північного заходу в напрямі Грузького, станції Лелівка, перерізати шляхи, що йдуть з Кіровограда на захід і північний захід, і у взаємодії з 5-ю гвардійською танковою армією оволодіти Кіровоградом».

Це було, безперечно, своєчасним, правильним оперативним рішенням командуючого військами фронту, що забезпечило успіх усієї операції в обстановці, яка склалася на той час.

6 січня війська армії продовжували наступ в обхід Кіровограда з півночі. Ворог перекинув сюди свої резерви з метою локалізувати прорив наших військ.

Гітлерівці почали здійснювати сильні контратаки піхотою і танками, кидаючи в бій танкові групи в складі 40—60 машин.

Увесь день 6 січня ворог чинив запеклий опір. Одна контратака йшла за другою. Проте з'єднання 32-го і 33-го гвардійських стрілецьких корпусів разом з артилерією, танками сміливо й рішуче відбивали ворога і просуваються вперед.

Тут особливе відзначення артилеристи полку підполковника Власенка, начальник штабу 97-ї дивізії підполковник Комеров, командири після підполковники Науменко, Щур, Захарний.

Уранці 7 січня 7-й і 8-й механізовані корпуси і 5-а гвардійська армія розвинули наступ на Грузьке, перерізали залізницю і шосейну дорогу Кіровоград — Велика Виска в районі Лелеківського роз'їзду, а передові частини 18-го танкового корпусу 5-ї гвардійської танкової армії на цей час вийшли в район Новопавлівки і перерізали дорогу Кіровоград — Рієне. Таким чином, ворог був оточений навколо Кіровограда танковими частинами.

У ніч на 7 січня 29-й танковий корпус вийшов до південно-східної околиці міста. Слідом за танками в південну частину вийшли частини 9-ї, а в східну — 6-ї гвардійських повітряно-десантних дивізій полковника А. М. Сазонова і генерала М. М. Смирнова. Зав'язалися запеклі бої.

На ранок 8 січня силами 5-ї і 7-ї гвардійських і 5-ї танкової армії місто було очищено від гітлерівців.

8 січня 1944 року Вітчизна салютувала доблесним військам 2-го Українського фронту двадцятьма залпами з 224 гармат.

О. НАГОРНИЙ,
завідуючий архівним відділом обласного комунізму.

ЗА ЗАКОНАМИ МУЖНОСТІ

НІЧНА СУТИЧКА

Інспектор кримінального розшуку Ордонікідзевського райвідділу внутрішніх справ міста Запоріжжя, лейтенант міліції Микола Солодов за мужність, виявлену при затриманні особливо небезпечного заочинця, нагороджений медаллю «За відмінну службу по охороні громадського порядку».

Пізною осінню ввечері черговий по райвідділу прийняв тривожний сигнал: на вулиці Перемоги, біля Палацу спорту «Юність», невідомий чоловік напав з пожемою на двох жінок. З оперативною групою за власною ініціативою на місце приїхав Микола, який на цей час уже закінчив чергування. Свідки розповіли, що злочинець намагався відірвати у дівчини магнітофон і, не змігши зробити це, пожемою поранив її, а потім і її матір, яка підбігла на допомогу дочці. Невідомий сховався у подв'їзді.

М. Солодов і його колега лейтенант міліції Василь Демесев кинулись до вказаного місця. Микола першим опинився віч-на-віч із злочинцем. У запалі сутички Солодов спочатку не відчув пожевого поранення в руку і вміглим прийомом повавляв грізбицю на землю. Той встиг задрати другого удару пожемою, цього разу в ногу, але лейтенант уже міцно тримав його.

Микола Солодов прийшов у міліцію чотири роки тому за рекомендацією електромонтажників заводу «Дніпроенергосталь». 26-річний комсомолець сумлінно служив діяльним інспектором, потім був направлений у кримінальний розшук.

Нині Микола вже здоровий. Товариші сердечно поздоровили його з високою нагородою.

Кор. РАТАУ.

Від канікул до канікул

Сергію Покотиленку, Ользі Сіренню та Ірині Очковській, учням Новоградської середньої школи Олександрійського району, випала нагода побувати під час зимових канікул у місті Києві. Вони як члени ради виробничої бригади їздили туди на зустріч переможців республіканського огляду трудових об'єднань шкіл. За зайняте перше місце в соціалістичному змаганні серед учнівських виробничих бригад республіки їм було вручено ЦК ЛКСМУ та Міністерства освіти УРСР. Це оцінка роботи на ланках, фермах, дослідних ділянках місцевого колгоспу імені Леніна всіх учнів школи протягом року.

Вчора Сергій, Ольга та Ірина повернулися додому. Коли їх запитали, що найбільше їм сподобалося під час поїздки, Сергій відповів: «Ми раді, що нашу роботу так високо оцінили ЦК ЛКСМУ та Міністерство освіти УРСР. Це ще раз підкреслює думку, що в нашій країні люди на праці в пошани».

* * *

На знімках: коротка зупинка в Кіровограді біля центральної новорічної ялинки міста, на шляху від столиці республіки до Нової Праги; Сергій Покотиленко ділиться враженнями від поїздки; нагорода переможців.

Фото В. ГРИБА.

ЦЮ АНКЕТУ ми запропонували своїм читачам 11 грудня минулого року. До школярів, студентів, трудрезервців звернулися з такими запитаннями:

1. Скільки разів на тиждень ти тренуєшся і якими видами спорту займаєшся?
2. Що заважає тобі займатися спортом узимку?
3. Скільки змагань відбулося в колективі за останній зимовий тиждень?

ХТО СЬОГОДНІ НА КОВЗАНЦІ?

До підсумків анкети «МК»

ВІДПОВІДІ на анкету підтримати. Звичайно, в селі немає такого спортивного залу, де б тренувалися фігуристи. Але що заважає фізкультурним активістам школи обладнати невеликий льодовий майданчик біля школи чи на ставку? Буде такий майданчик — учитель фізкультури, гадаємо, зуміє навчити своїх вихованців кататися на ковзанах. Головне, що є в учнів баження.

Гірші справи у авторки листа із самої Вільшанки (районного центру) Валентини Нікітіної. Любить дітянка баскетбол, тренувалася в понеділок і п'ятницю. Та ось іще торік у шкільному спортзалі зірвали підлогу, а за літо не змогли відремонтувати. Восени діти тренувалися надворі, а тепер — у маленькому спортзалі, де немає навіть щитів. Восьмикласниця від імені своїх товаришів просить допомоги. Сподіваємося, що в районі і райкомі комсомолу зроблять належні висновки.

Додамо ще й таке. Більшість тих, хто відповів на анкету, повідомляють, що в зимові вони займаються ігровими видами спорту (волейбол, баскетбол). Лише два автори згадали про ковзани і лижі. А як же із зимовим багатоборством ГПО! Ми чекаємо від вас листів, друзі. Дайте відповідь на це запитання. Адже нинішнього року Всесоюзному фізкультурному комплексу виповнюється 50 років. То як же у вас справи з ГПО!

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

Неділя

▲ ЦТ

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн нашої країни. 9.05 — Р. Гієр, Концерт для арфи з оркестром. 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Радіоспівний Союз очима зарубіжних гостей. 12.30 — Сільська урочина. 13.30 — Музичний мостик. 14.00 — О. Гельман. «Протокол одного засідання». Вистава. 16.10 — Пісні радних співих композиторів у виконанні А. Герман. 16.25 — Документальний телефільм «Атомград» із циклу «Міста і люди». 17.00 — Всесоюзний конкурс фігурного катання. Спортивні танці. 18.00 — Міжнародна ланорада. 18.45 — Мультифільм. 19.15 — Клуб кінополювання. 20.15 — Нові виступи найкращих фігурістів Радянського Союзу (21.00 — «Час»). 22.20 — Танцювальні музичні картини. По закінченні — Новини.

▲ УТ

10.00 — «Актівна наміра». 10.35 — Художній телефільм «Двадцять мильнів». 2 серія. 11.55 — «Світа сонця». 12.55 — Художній телефільм «Аніска і Фантома». 2 серія. 14.00 — «Горизонти величчя». 14.15 — Мультифільм «Пригоди капітана Врунгеля». 2 частина. 15.20 — «Палітра». 15.40 — «Вірші і пісні». 16.40 — Концерт. 17.10 — «Дні дітей». «Що заховано під ялинкою». 17.45 — «Майстри мистецтва». 18.30 — Фільм-концерт. 19.00 — «Актівна наміра». 19.30 — «Вечірні розмови». 20.20 — Фільм-концерт. 20.40 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Де ти був, Олексій?». 3 серія. По закінченні — Новини.

▲ ЦТ (IV програма)

8.00 — Документальні фільми. 9.00 — «АБВГДейна». 9.30 — Концерт хорів російської ліри. 14.00 — «Ширше кола». Естрадна програма. 15.50 — «Зірки Московської Олімпіади». 16.20 — «На арені цирку». 19.00 — Міжнародний турнір з гандболу. «Кубок Балтики». 20.00 — «Вечірні розмови». 20.15 — Документальні фільми. 21.00 — Концерт симфонічного оркестру. 21.40 — Нотомістостанції художніх телефільмів.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде в неділю, 11 січня ц. р.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

ВК 04505.

Обсяг 0,5 друку. арк.

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відділ культурно-масової роботи, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
екзавніцтво

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України

м. Кіровоград, вул. Глики, 2.

Тираж 54000.